

РЕШЕНИЕ № 150

01.12.2015 г. гр. София

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ,
116 състав, в публично заседание на 27.10.2015 г., в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДАНИЕЛА АЛЕКСАНДРОВА

при участието на секретаря Кармен Китова, като разгледа докладваното от съдията НАХД № 10674 по описа за 2015 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

ПРОИЗВОДСТВОТО Е ПО РЕДА НА ЧЛ. 59 И СЛ. ОТ ЗАНН.

С Наказателно постановление № РД-10-68/12.05.2015 г. на Георги Лозанов, Председател на Съвета за електронни медии (СЕМ), на „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД, ЕИК 130081393, на основание чл. 126, ал. 1 във връзка с чл. 127, ал. 2 от Закона за радиото и телевизията е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 3 000 (три хиляди) лева за нарушение на чл. 89, ал. 1 от ЗРТ.

„БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД чрез процесуалния си представител обжалва същото, с оплакване за незаконосъобразност. Излага подробни аргументи за неспазване на чл. 34, ал. 2 от ЗАНН, както и несъответствие на наказателното постановление с нормите на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Оспорва изводите на административно наказващия орган относно нарушение на разпоредбата на чл. 89, ал. 1 от ЗРТ. Алтернативно, излага доводи за приложението на чл. 28 от ЗАНН.

Предвид горното, моли съда да постанови решение, с което да отмени наказателното постановление. В съдебно заседание, чрез процесуалния си представител юрисконсулт поддържа жалбата, като в подробни писмени бележки се излагат аргументи в подкрепа на твърденията, мотивирали изготвянето на жалба срещу процесното наказателно постановление.

Въззиваемата страна чрез своя процесуален представител взема становище за неоснователност на жалбата, като намира обжалваното НП за законосъобразно, като излага доводи в тази насока в писмени бележки.

Предвид събраните в производство писмени и гласни доказателства съдът приема за установено от фактическа страна следното:

На 13.02.2015 г., след преглед на електронен носител – DVD, предоставен на СЕМ от „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД, съдържащ запис на програмата „БТВ“, излъчена на 30.11. 2014 г., свидетелката установила, че на посочената дата в интервала от 09.00 часа до 10.00

часа по време на предаването «Всяка Неделя» са излъчени два рекламни блока с общо времетраене 13 минути и 28 секунди.

Първият рекламен блок бил излъчен от 09:07:57 часа до 09:14:17 часа и е с общо времетраене 6 минути и 20 секунди.

Вторият обозначен рекламен блок бил излъчен от 09:34:00 часа до 09:41:08 часа и е с общо времетраене 7 минути и 08 секунди.

Общото времетраене на рекламите, излъчени в програмата на „БТВ“ на 30. 11. 2014 г. в периода 09.00 часа до 10.00 часа било 13 минути и 28 секунди, с което се нарушавала разпоредбата на чл. 89, ал. 1 от ЗРТ, съгласно която делът на рекламните спотове и спотовете за телевизионен пазар в даден едночасов период не може да надхвърля 12 минути.

За така констатираното несъответствие с нормата на чл. 89, ал. 1 от ЗРТ, свидетелката _____, съставила на „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД АУАН № НД-01-87/27.02.2015г., който бил връчен на изпълномощен представител на дружеството.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН представител на дружеството е направил и писмени възражения по връчения АУАН.

На основание съставения АУАН, председателят на Съвета за електронни медии е издал Наказателно постановление № РД-10-68/12.05.2015 г., предмет на обжалване в настоящето производство, в което е обсъдил и възраженията на процесуалния представител на „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД.

Съдът намира, че фактическата обстановка, отразена в АУАН и обжалваното НП, безспорно е установена от доказателствата по делото. Тя се потвърждава и от разпитания по делото свидетел

_____ чийто показания съдът кредитира като обективни, безпристрастни и логически последователни, тъй като същите се подкрепят изцяло от приложените по делото писмени доказателства.

Изложената фактическа обстановка се подкрепя и от останалите доказателства по делото, приобщени по реда на чл. 283 от НПК.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, подадена в срока по чл. 59 ал. 2 от ЗАНН в съответствие с изискуемото от закона съдържание и от страна, имаща правен интерес и процесуална възможност за въззивно обжалване, а разгледана по същество, се явява НЕОСНОВАТЕЛНА.

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд винаги се явява инстанция по същество, с оглед на което дължи пълна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя. В изпълнение на това свое правомощие съдът констатира, че АУАН и оспорваното наказателно постановление са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и съдържание - чл. 42 и 57 ЗАНН, при спазване на установения за ред и в

преклузивните срокове, предвидени в разпоредбата на чл. 34, ал. 2 и ал. 3 ЗАНН. Налице е редовна процедура по връчването на АУАН на жалбоподателя.

Релевираното в жалбата възражение, че АУАН в противоречие с разпоредбата на чл. 34, ал. 1 ЗАНН тримесечен преклузивен срок не може да бъде споделено. Действително, като регулаторен орган, СЕМ, съгласно чл. 32 от ЗРТ, е натоварен с извършването на надзор на дейността на доставчиците на медийните услуги. В изпълнение на този надзор, съответните длъжностни лица имат права, изрично изброени в чл. 117, ал. 2 от ЗРТ. Датата на излъчване на програмата на „БТВ“, в която е констатирано извършеното нарушение, а именно – 30.11.2014 г. е само възможност административното нарушение да бъде установено тогава, но не е единствената такава. Това е така, защото надзорът, осъществяван от регулаторния орган, се извършва и чрез изискване на документи и сведения, свързани с нарушенията на ЗРТ, което безспорно включва и правото да изискват контролни записи от програмите, излъчвани от доставчиците на медийни услуги.

В конкретния случай, представителите на СЕМ СА изискали програмата на „БТВ“ за посочената дата, с цел да бъдат събрани доказателства за евентуално извършени нарушения на Закона за радиото и телевизията. Сроковете по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН следва да бъдат изчислявани не от момента на възникнало съмнение за извършено нарушение, а от несъмненото установяване на нарушението, което в процесния случай се е случило едва след запознаване на свидетелката [REDACTED] с материалите на аудиозаписите, представени от „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД, и е завършило със съставяне на АУАН.

В настоящия казус, контролните записи на излъчената на 30.11.2014 г. програма на „Б ТВ“ са предоставени в СЕМ на 30.01.2015 г. и са прегледани от свидетелката [REDACTED] на 13. 02. 2015 г. Актът за установяване на административно нарушение е съставен на 27.02.2015 г. В този смисъл, АУАН № НД-01-87/27.02.2015г. се явява съставен в рамките на тримесечния преклузивен срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН.

Наред с това, съставените АУАН и наказателно постановление отговарят на изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. И двата акта съдържат описание на нарушението, включително мястото и времето на извършването му, а обстоятелствата при извършването му са точно и ясно конкретизирани, за да може да се разбере в какво се изразява допуснатото административно нарушение. Налице е също съответствие между фактическото описание на нарушението и неговата правна /цифрова/ квалификация. Липсва и твърдяното нарушение на правилата на чл. 52, ал. 2 от ЗАНН.

В наказателното постановление административнонаказващият орган изрично е посочил доказателствата, мотивирали го да състави обжалвания акт, като и е обсъдил възраженията, постъпили по реда на чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

Актовете са издадени от лицата по чл. 127, ал. 1 и съответно по чл. 126, ал. 2 от ЗРТ, а именно – нарушението е констатирано от длъжностно лице на Съвета за електронни медии, а именно от свидетелката _____, на длъжност старши инспектор в СЕМ, на която със Заповед № 90/11.07. 2012 г.е вменено задължението да съставя актове за установяване на административни нарушения на доставчиците на медийни услуги.

Наказателното постановление, в съответствие с нормата на чл. 127, ал. 2 от ЗРТ е издадено от председателя на СЕМ.

Съдът не споделя становището на процесуалния представител на жалбоподателя, че е следвало да бъде описана продължителността на всяко рекламно съобщение, включено във всеки от рекламните блокове, чиято обща продължителност е в нарушение на нормата на чл. 89, ал. 1 от ЗРТ, както и че не е установил и посочил аудио-визуалните произведения. На първо място, настоящият съдебен състав не намира за необходимо да бъде посочена продължителността на всеки рекламен спот, включен в рекламните блокове. В конкретния случай, именно *общата продължителност на рекламните спотове* в едночасовия период, посочен в АУАН и обжалваното Наказателно постановление, е необходима за извършването на преценка относно наличието или липсата на нарушение по чл. 89, ал. 1 от ЗРТ. Изчерпателното посочване на продължителността на всеки от рекламните спотове, включен в процесния часови отрязък, не би могло да допринесе в по-голям обем за детайлизирането на извършеното нарушение, доколкото в АУАН и в НП достатъчно ясно и подробно е описана продължителността на всеки от рекламните блокове, включени в периода от 09.00 до 10.00 часа на 31.11.2015 г. в програмата на „Б ТВ“.

На следващо място, неоснователни са твърденията за неправилно измерване на рекламните блокове, при липса на съответствие с Наредбата за единиците за измерване, разрешени за използване в Република България. На първо място, детайлно в АУАН и в НП е описана продължителността на рекламните блокове – в минути и секунди, което безсъмнено предполага измерването на същите в секунди, в пълен синхрон с посочената от жалбоподателя Наредба. Разбира се, в процесните АУАН и НП би могло общата продължителност на рекламните блокове да бъде посочена и само в секунди. Но процесуалният представител на жалбоподателя следва да държи сметка, че посочването на общата продължителност на рекламните блокове в минути и секунди напълно хармонира с нормата на чл. 89, ал. 1 от ЗРТ, в която допустимата продължителност на рекламните спотове в конкретен едночасов период е посочена в минути.

Не са налице и основания да се сочи в конкретния съдебен акт, за яснота на жалбоподателя, колко секунди съдържа в себе си една минута, доколкото това е общоизвестен факт. Измерването в конкретния случай

безсъмнено е извършено в секунди, а изписването на времетраенето в минути и секунди е въпрос не само на прещетка на административнонаказващия орган, но и в съответствие с нормата на чл. 89, ал. 1 от ЗРТ.

Доколкото в обжалваното наказателно постановление е посочено описание на всеки от излъчените рекламни спотове, то същото е извършено в степен, която да осигури спазването на разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т.5 от ЗАНН.

Без значение е начинът на извършване на измерването на рекламните спотове, след като по безсъмнен начин е установено извършеното нарушение на чл. 89, ал. 1 от ЗРТ. В конкретния случай, от разпита на актосъставителката [redacted] се установява, че времетраенето на всеки от рекламните блокове е било проверено както чрез компютърната система на СЕМ, така и чрез предоставения от „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД контролен запис, съдържащ таймер, посочващ съответния час на излъчването.

Дали изчисляването е посредством човешка намеса или за тази цел е необходимо съответно устройство, е без значение, след като по категоричен начин е установено надвишаването на рекламните спотове с повече от 12 минути за конкретен едночасов период.

На следващо място, издаденото наказателно постановление е законосъобразно и от материалноправна гледна точка.

Обжалваното Наказателно постановление е издадено за това, че „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД, в качеството си на доставчик на медийни услуги е нарушил забраната на ЗРТ, делът на рекламните спотове в даден едночасов период да не надхвърля 12 минути, като в е излъчил търговски съобщения в програма „БТВ“ в интервала от 09.00 до 10.00 часа на 31.11.2015 г., с общо времетраене 13 минути и 28 секунди.

Съгласно чл. 89, ал. 1 от ЗРТ, делът на рекламните спотове и спотове за телевизионен пазар в даден едночасов период не може да надхвърля 12 минути.

Според нормата на чл. 74 от ЗРТ, реклама е форма на търговско съобщение, придружаващо или включено в аудио-визуално или радиопредаване срещу заплащане или подобно възнаграждение или с цел осигуряване на самопромоция на публично или частно предприятие или физическо лице във връзка с търговия, стопанска дейност, занаят или професия, имащо за цел да се популяризира доставянето на стоки и услуги, включително недвижима собственост, или на права и задължения, или да съдейства за популяризирането на кауза или идея, или да предизвика друг ефект, желан от рекламирация срещу заплащане.

Разпоредбите на чл. 85, ал. 1 и ал. 2 от ЗРТ въвеждат задължение рекламата и телевизионният пазар да са ясно разпознаваеми и да се различават от редакционното съдържание. Същите трябва да са ясно отделени от другите части на предаването

чрез визуални и/или звукови, и/или пространствени средства, без с това да се ограничава използването на нови рекламни техники

Макар законът да не дава определение на термина *рекламен спот*, то безсъмнено посоченото понятие включва излъчване на реклама с определена продължителност, ясно отделена от другите части на предаването чрез визуални и/или звукови, и/или пространствени средства.

В конкретния случай изброените в АУАН и наказателното постановление спотове притежават характеристиките на реклама по смисъла на чл. 74 от ЗРТ.

Съдът не споделя становището на процесуалния представител на жалбоподателя, че в конкретния случай е възможно различно тълкуване на понятието „едночасов период“ и административнонаказващият орган е бил длъжен да уведоми, със съответните указания, доставчиците на медийни услуги по какъв начин ще бъде извършвано измерването на продължителността на рекламното време, включено в едночасов период и как е определен този период.

В конкретния случай, действията на административнонаказващия орган не дисхармонират на установените норми в ЗРТ, както и на Директива 2007/65/ЕО, с която е направено изменение в Директива 89/552/ЕИО.

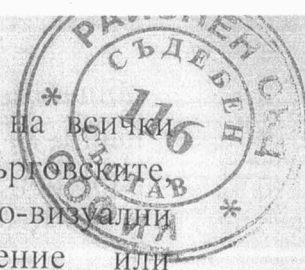
Това е така, защото дадената оперативна самостоятелност на държавите членки да определят измерването на едночасовия период при отчитане на продължителността на рекламните спотове в никой случай не следва да се приравнява на задължение, което да е обективизирано в подзаконов нормативен акт или по друг начин, общодостъпен за субектите, задължени да спазват нормите на ЗРТ и конкретно – на чл. 89, ал. 1 от посочения закон.

След като в случая не е определено изрично от кой момент ще се отчита едночасовият период, то съдът намира, че волята на законодателя е била във всеки 60 минути, независимо дали е от началото на астрономическия час или друг такъв, продължителността на рекламните спотове да не надвишава 12 минути.

Макар единствено на обществените доставчици на медийни услуги, да са вменени специфични функции, изброени в чл. 6 от ЗРТ, то видът и съдържанието на излъчваните от търговските доставчици аудио-визуални произведения не е безконтролно, като същите също имат определени задължения по отношения на излъчваните от тях програми, обективизирани в нормите на чл. 7 и сл. от ЗРТ. Нещо повече, съгласно разпоредбата на чл. 19а от ЗРТ, към всички доставчици на медийни услуги се изисква определен процент на съдържание в програмата на европейски произведения.

Излъчването на реклами, безсъмнено е основният източник на финансови средства за търговските телевизии, доколкото обществените доставчици на медийни услуги БНТ и БНР се финансират съгласно

установените в чл. 70 от ЗРТ правила, по ЗРТ вменява на всички доставчици на медийни услуги, включително и на търговските определени функции, свързани с предоставянето на аудио-визуални предавания/радиопредавания за информиране, забавление или образование на широката общественост.

Именно поради необходимостта от поддържане на баланс между търговската обвързаност на търговските доставчици на медийни услуги, демонстрирана чрез популяризиране на рекламни спотове, излъчвани по реда на чл. 74 и чл. 75 от ЗРТ, и между другите функции на предоставяните медийни услуги, е въведена и забраната по чл. 89, ал. 1 от ЗРТ.

Ето защо, настоящият съдебен състав намира, че в конкретния случай посочената забрана следва да се отнася към който и да било 60 минутен период, независимо от началото и края на неговото измерване.

В този смисъл, не са налице и несъответствия между действията на административнонаказващия орган и нормативните актове, уреждащи предоставянето на медийни услуги.

За пълнота следва да се отбележи, че практиката на регулаторния орган е да измерва продължителността на рекламните спотове на астрономически час. Това се установява, както от посоченото в АУАН и НИ, така и от показанията на свидетелката [REDACTED]. Ноторно известно е, че „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД излъчва програмата на „Б ТВ“ в продължение на повече от 15 години, поради което съдът не допуска липсата на осведоменост на доставчика на медийните услуги относно установената практика на СЕМ в тази насока, а именно – измерване продължителността на рекламните спотове с начало и край на едночасовия период по чл. 89, ал. 1 от ЗРТ, съвпадащ с астрономическия час.

Но дори и да се приеме, че такава практика липсва и в настоящия случай, при който програмата на „БТВ“ е измерена на астрономически час, да е с инцидентен характер, то това отново не изключва задължението на „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД да спазва нормата на чл. 89, ал. 1 от ЗРТ по начин, недопускащ надвишаване на 12 минути на който и да било едночасов период, независимо от началното време на неговото отчитане.

Конкретиката на случая не разкрива основания за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. Няма спор, че след като нарушението е формално, то не следва да се прави преценка за наличието или значителността, респ. за липсата или незначителността на настъпили вредни последици от същото, като смекчаващо отговорността обстоятелство, което да влияе и върху цялостната преценка за обществената опасност на това деяние. При формалните нарушения, като критерий за определяне на степента на обществената опасност може да се изведе от естеството на нарушението, т.е. в зависимост от сферата или отрасъла на държавно управление, което се засяга от извършеното нарушение или респ.

обществените отношения, които са регулирани по съответен ред и начин от законов или подзаконов нормативен акт и чиято регулация е нарушена по някакъв начин от деянието.

В настоящия казус, извършеното от „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД нарушение не разкрива по-ниска степен на обществена опасност от сходни случаи при нарушение на нормата на чл. 89, ал. 1 от ЗРТ, още повече, както и самият административнонаказващ орган е посочил в обжалваното наказателно постановление, същото не отговаря на Критериите за отграничаване на маловажните случаи при извършено нарушение на ЗРТ или други закони, прилагани от СЕМ, които критерии са утвърдени от Председателя на СЕМ и са публично достъпни на интернет страницата на регулаторния орган. Сред тези критерии са въведени изискванията за първо нарушение на конкретния текст от закона; програмата или услугата, в която е констатирано нарушението, да достига до малък брой потребители; както и доставчикът на медийни услуги да не се е облагодетелствал от извършеното деяние.

При все наличието или липсата на подобни критерии, съдът отчита факта, че в конкретния случай времетраенето на рекламните спотове, надхвърлящо допустимите 12 минути е с 1 минута и 28 секунди, а именно, което не е незначително. Освен това, от матираните по настоящето дело се събраха достатъчно убедителни доказателства, че това не е първото нарушение на чл. 89, ал. 1 от ЗРТ, извършено от „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД, което да е констатирано от административнонаказващия орган.

Наказанието, наложено на доставчика на медийни услуги, е в минималния размер, установен в чл. 126, ал. 1 от ЗРТ във вр. с чл. 89, ал. 1 от ЗРТ, поради което съдът не намира основания да обсъжда справедливостта и обосноваването на определената административна санкция.

Предвид изложеното, съдът намира обжалваното НП за правилно и законосъобразно, издадено в съответствие с материалния и процесуалния закон, поради което същото следва да бъде потвърдено изцяло.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1, пр. 1 от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И :

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № РД-10-68/12.052015 г. на Георги Лозанов _____, Председател на Съвета за електронни медии (СЕМ), на „Б ТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД, ЕИК 130081393, на основание чл. 126, ал. 1 във връзка с чл. 127, ал. 2 от Закона за радиото и телевизията е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 3 000 (три хиляди) лева за нарушение на чл. 89, ал. 1 от ЗРТ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

РЕШЕНИЕ

№ 2165

гр. София, 31.03.2016г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ
, в публично заседание на 11.03.2016 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Елица Райковска
Николина Янчева

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **1708** по описа за **2016** година докладвано от съдия Елица Райковска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК, във връзка с чл. 63 от ЗАНН.

АССГ е сезиран от БТВ Медиа груп ЕАД срещу решение от 01.12.2015 г. на СРС, НО, 116 с-в по нахд 10674/2015 г., с което е потвърдено издадено срещу касатора наказателно постановление / НП/. Моли решението и НП да бъдат отменени.

Ответникът по касационната жалба /КЖ/ моли същата да бъде отхвърлена.

Представителят на СГП счита, че КЖ е неоснователна.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните и съобрази закона, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от процесуално легитимирано лице, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

СРС подробно е анализирал фактическата обстановка, поради което настоящият състав няма да я преповтаря. От правна страна съдът счита, че при издаването на НП не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, НП е издадено от компетентен орган и отговаря на изискванията на чл. 57 от ЗАНН. НП и АУАН са издадени в сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

С атакуваното НП на касатора е наложена имуществена

санкция в размер на 3000 лева за нарушение на чл. 89, ал. 1 от ЗРТ за това, че на 30.11.2014 г. от 9:00 до 10:00 часа са излъчени търговски съобщения с общо времетраене за двата рекламни блока от 13 минути и 28 секунди при максимална допустима продължителност от 12 минути.

Видно от съдържанието на КЖ основаният спорен въпрос е относно значението на понятието „даден едночасов период“. В КЖ се навеждат възражения и за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

По отношение на първото възражение е налице трайна съдебна практика на АССГ, която се споделя напълно от настоящия състав – решения по кнахд № 7282/2015 г., № 7416/2015, № 8486/2015 г., № 8661/2015 г. и № 8607/2015 г. В същите е прието, че съгласно чл. 89, ал. 1 от ЗТР, делът на рекламните спотове и спотовете за телевизионен пазар в даден едночасов период не може да надхвърля 12 минути. Доколкото спорният по делото въпрос е дали едночасовият период представлява астрономически час или плаващ едночасов период, в чл. 16 на Протокол за изменение и допълнение на Европейската конвенция за трансгранична телевизия (Ратифициран със закон, приет от 38-о Народно събрание на 12.01.2000 г. - ДВ, бр. 7 от 25.01.2000 г. Издаден от Министерството на транспорта и съобщенията, обн., ДВ, бр. 96 от 11.10.2002 г., в сила от 1.03.2002 г.) изрично е посочено, че чл. 12 от Конвенцията придобива следната редакция:
2. Времетраенето на рекламните спотове и телепазарните спотове в един астрономически час не може да надхвърля 20 на сто. Като част от вътрешното право, по силата на чл. 5, ал. 4 от Конституцията на Република България, нормата обвързва задължените лица и не е необходим изричен акт на СЕМ към доставчиците с указание за прилагането ѝ. Следователно едночасовият период представлява астрономически час, а допустимото време за реклама е максимум 12 минути, поради което административно-наказателната отговорност на дружеството е правилно ангажирана.

Допълнително следва да се отбележи, че дори и да липсват указания относно значението на „даден едночасов период“ по см. на Директива 2010/13/ЕС, то следва да се приеме, че се прилага общоприетото значение на 1-часов период, съответен на астрономическия час. Впрочем, това следва и от немската версия на чл. 23 на Директива 2010/13/ЕС, в която не се борава с понятието „даден едночасов период“, а е вписано, че рекламните спотове не могат да надхвърлят 20 % от един пълен час, което безспорно съответства на астрономически такъв. Следователно възраженията на касатора в тази насока се явяват неоснователни.

Не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН, тъй като извършеното нарушение не е по-малко общественоопасно от други подобни нарушения.

Твърденията, че е налице неравно третиране на доставчиците на медийни услуги, дори и да отговарят на истината, не са предпоставка за освобождаване от отговорност на касатора в качеството му на нарушител, извършил конкретното деяние – предмет на НП.

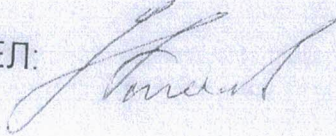
С оглед на изложеното решението на СРС като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

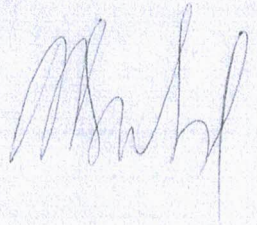
По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София-град, 2ри касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 01.12.2015 г. на СРС, НО, 116 с-в по нахд 10674/2015 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.
2.

РЕШЕНИЕТО Е ВЛЯЗЛО В ЗАКОННА СИЛА
31.03.2016
В РАЙОНЕН СЪДИЯ
ДЕЮВОДИТЕЛ